

“భారత ప్రదేశ్”

“స్వామీకుడు”

చుట్టూ ఎడారిలా ఉంది. గడిచిన పది ఇరవై ఏళ్ళల్లో ఈ ప్రాంతాల ఎవరూ వన మహోత్సవం చేసుకున్న పాపాన పోయినట్టుగాని, అధికారహోత్సవ ప్రకాశిక ఈ ప్రాంతాల అమలు జరిగినట్టుగాని లేదు. లేక పోతే కనుచూపు మేరలో ఒక్క చెట్టుగాని, నాగలి చాలుగాని లేకపోవటం ఎందుకు జరుగుతుంది?

నాకంతా అయోమయంగా ఉంది. నే నిక్కడి కెట్టావచ్చాను, ఎందు కొచ్చాను, ఎప్పుడొచ్చాను? నేను చేసుకుంటున్న పని ఏమయింది? నా వాళ్లంతా ఏరీ?

ఆ జడ ప్రకృతి మధ్య ఒక చరప్రాణి కనిపించి ప్రాణం తీచిపెచ్చింది. చప్పట్లు కొట్టి పిలిచాను. ఆగాడు. దగ్గరికి వెళ్ళి, “ఇదే ప్రదేశం నాయనా?” అన్నాను.

నన్ను ఎగాదిగా చూసి, “భారత్ ప్రదేశ్” అన్నాడు.

“అందులో ఏ ప్రాంతమని?”
“నాకూ తెలీదు.”

“ఇదేవో కమ్యూనిస్టులు నాశనంచేసిన ప్రాంతంలా ఉండే-నిర్జనంగా, నిర్జీవంగా...”

“ఇంకా కమ్యూనిస్టు లెక్కడున్నారు? వాళ్లు ఎన్నికలముందే రద్దయిపోయినారు.”

“అందర్నీ చంపేశారా ఏం?”

“అదంతా పాత పద్ధతి, కమ్యూనిస్టులంతా పశ్చాత్తాపపడి కాంగ్రెసులో చేరిపోయినారు. ఎన్నికల ముందే అన్ని పార్టీలూ రద్దయినాయి. అందరూ కాంగ్రెసులో చేరారు.”

“గుడ్ ఓల్డ్ కాంగ్రెస్”, అని ఒక్కక్షణం సంతోషించానో లేదో, మెరుపుపోకినట్టయింది. “ఎన్నికలంటావేమిటి? ఏ ఎన్నికలు?” అన్నా.

“ఇంకే ఎన్నికలు? దేశమంతటా జరిగిన సాధారణ ఎన్నికలు?”

“నేను వోటు చెయ్యకుండానే?”

“సిద్ లక్కా, జమా? నీ తాతల్లాటి వాళ్లు వోటు వెయ్యలేదు. అసలు పోలింగ్ జరగలా. కాంగ్రెసు అభ్యర్థులంతా పోటీలేకుండా గెలిచారు.”

“మరి పోటీ పక్షాలు?”

“పోటీ పక్షాలు లేండే?”

“అదేమిటయ్యా? ప్రజాపార్టీలూ, రిపబ్లికన్ పార్టీలూ, హిందూ మహాసభా, కిసాన్ పార్టీలూ, ఫార్వర్డ్ బ్లాకు—”

“అన్ని కాంగ్రెసు లో చేరాయంటూనే నేనే కాంగ్రెసు ఐక్యతకు అన్నివర్గాలవాళ్లు ఏకమయారు.”

“భేష్. ప్రజలో?”

“ప్రజలదేముంది? ప్రజలుకూడా కాంగ్రెసు పక్షమే.”

“కార్మికులు?”

“కార్మికులు ప్రమాణాలు చేశారుగా?”

“ఏమని?”

“కాంగ్రెసు చెప్పినట్టు సడుచుకుంటామనీ, సమ్మెలు చెయ్యమనీ, ఎవరన్నా సమ్మెచేస్తే తుపాకీ వెయ్యమనీ, జీతాలు ఎక్కువ చెయ్యమని అడగమనీ, తిండి, గుడ్డా, అవసరమైతే ప్రాణాలూ, త్యాగంచేసి అయినా కాంగ్రెసు ప్రభుత్వాన్ని బలపరుస్తామనీ—”

“పత్రికలు?”

“పత్రికలు కాంగ్రెసును విమర్శించమని మాట ఇచ్చాయి. కరువుల్ని గురించి, ఆకలి చావులను గురించి వార్తలు వెయ్యమని తీర్మానించాయి.”

“వ్యాపారులు విజృంభించి దొంగవర్తకం చెయ్యటంలా?”

“నువ్వెక్కడో పాత భాష మాట్లాడుతున్నావు. కంట్రోల్యూ ఆసి లేవు. ఎవరి ఇష్టం వచ్చినట్లు వాళ్లు వ్యాపారం చేసుకోవచ్చు.”

“కనీసం పన్నులన్నా ఎగేస్తారే?”

“ఎగయ్యనీ! పన్నులు ఎగవేసేవారిని దండార్యులు చూసేవారు. ఎగవేసిన పన్నులను గురించి విచారణ జరపటానికి నియమించిన సంఘంమీద ప్రభుత్వానికి నష్టం వచ్చింది. కార్మికతగాదా పరిష్కార సంఘాలతో బాటు వీటిని ఎత్తిపాకేశారు. పన్ను వసూలుకాఖి కూడా ఎత్తేశారు. ఆదాయాలు గలవాళ్లు తమ ఆదాయాలనూ, దానిమీద పన్నునూ తామే అంచనా కట్టి రెవిన్యూకాఖికు పంపే ఏర్పాటు జరిగింది.”

“ఏం, అట్లా చేశారు?”

“పెట్టుబడిదార్లను ప్రోత్సహించటానికి ఇవన్నీ చెయ్యాలివచ్చింది.”

“దాంతో ఉత్పత్తి సాగిందా?”

“సాగదు మరి? కూలీవాళ్లకు ఇష్టం వచ్చిన జీతాలివ్వచ్చునాయె. ఇష్టం వచ్చిన ధరలకు సరుకు అమ్మవచ్చునాయె.”

“ఇంకేం దేశం బలపడి ఉండాలి.”

“అదే బలంలే. అధికోత్పత్తి అయింది. సరుకులు అమ్ముడుపోలే. కూలీడబ్బులు సరుకుల రూపేణా ఇవ్వొచ్చున్నారు. కూలీలు ఆ సరుకులు అమ్ముకుని గింజలు కొనుక్కోవటానికి నానాపాటూ పడుతున్నారు. బజారు ధరకు సహానికి సహం ధరకు అమ్ముడు పోతున్నాయి.”

“దొంగమార్కెటుకు విరుద్ధంగా ఉండే.”

“అందుకనే దానికి దొంగ మార్కెటుని పేరొచ్చింది. దాన్నే తెల్లమార్కెటుని, కూలీ మార్కెటుని అంటున్నారు.”

“పోనీ, పాపం, కూలీవాళ్లు కూడా ఏదో రూపంగా దొరలనే పేరుసంపాదించుకున్నారు. కానీ పరిశ్రమలు దెబ్బ తినటంలా?”

“తినటంలామరీ. మనదేశ పెట్టుబడిదార్లు కొత్త పరిశ్రమలు పెట్టకపోతేనేగా ఇతర దేశాలనుంచి పెట్టుబడి స్వీకరించి హామీ లిచ్చింది?”

“ఆ పరిశ్రమలన్నా సాగుతున్నాయా.”

“వాటికేం? యధా పరిశ్రమలూ, ఆ సంబంధ మైనవిగా.”

“మన పెట్టుబడిదార్లు ఒప్పుకున్నారా?”

“బాగుండే. ఎందు కొన్నోకోరూ? ఈ పరిశ్రమల్లో వాళ్లకు కొన్ని వాటాలు దొరికాయా? ఈ పరిశ్రమల్లో కూలీ చేసుకునే వాళ్లు మూమూలు సరుకులు కొనగలిగారు. అందుచేత అంతో ఇంతో ఆ పరిశ్రమలు బాగుపడ్డాయా? ఇంకేం కావాలి?”

“ఈపని ఎప్పుడో చెయ్యవలసింది, కాదూ?”

“అట్లాగే కనిపిస్తుంది. మరిమనం స్వరాజ్యం స్వాతంత్ర్యం అంటూ గూచున్నా నూయె. అందుచేత అప్పుడే ఈ పని చెయ్యటం జరగలా.”

“స్వరాజ్య మంటే జ్ఞాపకం వచ్చింది. రాజ్యాంగ సవరణలు ఏమైనాయి? సవ్యం గా జరిగాయా?”

“ఏ రాజ్యాంగం? అంటే దక్కరు స్పృతా?”

“మన కాన్స్టిట్యూషన్.”

“అర్థమయిందిలే. దాన్ని ఉపసంస్కృతంలోకి తర్జుమా చేయించి మ్యూజిఫికంలో పెట్టారుగా. ఇప్పుడు దాన్ని అంటే దక్కరు స్పృతి అంటున్నారు. అది అమల్లో లేదు.”

“ఏం? అంతడబ్బు ఖర్చుచేసి—”

“దానికంతా చాలా వచ్చిందిలే. ఎన్నికలు దగ్గర పడుతున్న కొద్దీ చాలా కొత్తచట్టాలు తయారు చేయవలసి వచ్చింది. వాటిన్నిటిని రాజ్యాంగరీత్యాను ప్రీంకోర్టు ఆమోదించాలంటే రాజ్యాంగంలో చాలాకొత్త ఆర్టికల్స్, మెడ్యూక్లూ చేర్చవలసి వచ్చింది. ఇదంతా కుడిచే మేళం కాదని రాజ్యాంగాన్ని బుట్టదాఖలు చేశారు. బ్రిటనునుమాడు, రాజ్యాంగమే లేదు. సర్వహక్కులూ పార్లమెంటువే. మనం ఆ పద్ధతే మొదటినుంచీ ఆవలంబించవలసివచ్చింది.

“అవునునుకో—”

“నువ్వే ఆలోచించు. మనదేశం అతిశీఘ్రంగా పైకి రావాలంటే ఏమిటి మార్గం? ప్రపంచంలో ఉన్న దేశాలన్నిటినుంచీ మంచి విషయాలు ఎన్నుకుని వాటిని ఆవలంబించటమేనా, ఇంకేమున్నా ఉందా? మన నాయకులు ఆ పద్ధతే అమలు జరిపారు. బ్రిటనులో లాగ

పార్లమెంటు చేసే శాసనాలకు తిరుగు ఉండక పోవటం; అమెరికాలోలాగ పారిశ్రామిక విషయాలన్నీ పెట్టుబడిదారకు వదలటం; జపానులోలాగ కార్మికులకు సాధ్యమైనంత తక్కువ వేతనాలిచ్చి వారిచేత సాధ్యమైనంత ఎక్కువ పని చేయించటం; రష్యాలోలాగ సమైక్య ఆక్రమణ ప్రకటించటం; ఫ్రాన్సులాగ మన పారిశ్రామికాభివృద్ధి మనవల్ల కావచ్చును, చాతయిన దేశాన్ని ఆహ్వానించటం; చైనాలోలాగ ప్రజలందరూ దేశాభ్యున్నతికోసం కష్టించి పని చేసి తమ సుఖాలు త్యాగం చెయ్యటం - ప్రతి దేశంనుంచీ ఇండియా ఎదో ఒక మంచివిషయం నేర్చుకుంటున్నది. అంటే దక్కరు స్ఫూర్తి తయారు చేసినప్పుడే ఈ పద్ధతి మనం అవలంబించాలి. కాని ఇది “క్రమరూపం దాల్చలేదు. ఇతరదేశాల నుండి నేర్చుకోవలసిన విషయాలు పరిపాలనలో అమలు జరగలేదు. ఇప్పుడా పొరపాటు సవరణ అయింది.”

ఇదంతా వింటూంటే సమంజసంగానే ఉన్నది గాని అలోచిస్తే అయోమయంగా ఉన్నది. ఈ మనిషి ఎవరు? వీడు చెప్పే విషయాలన్నీ నాకు తెలియకుండా ఎట్లా జరిగాయి? నేనే మైనాను? రివ్ వాన్ వింకిల్ లాగా నిద్రపోయానా? లేక ఇది పితృదేవతల లోకమా? నాకే తెలియకుండా నేను చచ్చిపోయానా? లేక పరకాయప్రవేశం చేశానా? వీడు నిజం చెబుతున్నాడా? వ్యంగ్యంగామాట్లాడుతున్నాడా? ఏ తెలంగాణా కమ్యూనిస్టుకొడుగద? ఇంతసేపూ వీడి మొహం నాకు స్పష్టంగా

కనబడదేం? ఈ సందేహాలు ఒక దానినొకటి తరుముకొచ్చాయి.

“నువ్వు చెప్పేది నేను నమ్ములేకుండా ఉన్నాను, తమ్ముడూ. ఎవరినన్నా అడిగి కనుక్కోవాలి. ఇక్కడ ఇంకెవ్వరూ లేలేం? ఎక్కడా ఊరిజాడే లేదేం?” అన్నాను.

“నీకు పూర్వం ఉంటుంది. ఎవరితోనూ రాజకీయాలు మాట్లాడకు, చిక్కల్లో పడగలవు. ఎన్నికలలో తమ రాజకీయ హక్కులు వనియోగించుకుని తమ ప్రతినిధులను ఎన్నుకొన్నాక రాజకీయాలను ఆ ప్రతినిధులకే వదలాలని శాసనమున్నది. ప్రజలలో దుష్ప్రచారమా, అసంతృప్తి చెలరేగతూండటం, ప్రతివాడూ రాజకీయాలలో జోక్యం కలిగించుకోవటం చేత నేనని మననాయకులు తేల్చారు.”

“ఛీ! నువ్వు ఆ బద్ధాలాడుతున్నావు. ఇదంతా కల్పన. నేను నమ్మును. ముందు నీ మొహం సరిగా చూడనీ,” అన్నాను.

కాని వాడు నాకు అందలేదు. పరుగెత్తి పారిపోసాగాడు. నేను పరిగెత్తబోయి కుప్పన కూలబడి కాళ్ళూ, చేతులూ కదిలించలేక పోయానాను. నేను కూచున్న ఏటా ఎముకల బూడిదలాగా కనిపించింది. ఏనాడో మాతండ్రిగారి సంచయనం నాటి దృశ్యం మళ్ళీ కళ్ళబడింది.

* * *
కళ్ళు తెరిచాను. ఫ్యాక్టరీ కూతలు వినిపిస్తున్నాయి. నోటికి రుచిగా ఉందిగదా అని ప్రతి పూటా కొత్త ఆవకాయ తింటే ఏమవుతుంది?

ప్రపంచ జనాభా సుమారు 240 కోట్లు అని, 1949-50 సంవత్సరం విషయాలపై మిత్రరాజ్య సమితి ప్రచురించిన ‘ఇయర్ బుక్’లో పేర్కొనబడింది. ఆసియాలో 125 కోట్ల మందికి వైగా వున్నారు. అంటే, ఆసియా జనాభా యూరప్ జనాభాకు రెండింతలు.

ప్రపంచంలో 1950 సంవత్సరానికి బెట్టి డేవిస్ ఉత్తమ సినిమా నటి అని కేన్స్ లో (ఫ్రాన్స్) జరిగిన ‘చలన చిత్రోత్సవం’లో ప్రకటించబడింది. అమెరికా నాటకరంగంలో జీవితం గురించిన ‘ఆల్ ఎజాట్ ఈవ్’ అనే హాస్యరస ప్రధానమైన ఫిలింలో ఆమె చూపిన నటనా చాతుర్యానికి వైన తెల్పుబడిన విరుగు ఇవ్వబడింది—(“యునీస్” నుండి.)